11de JAARGANG. CURAÇAO DEN 17n. FEBRUARI 1894 No 529

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden ƒl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10,—.
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50. voorelken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI No. 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10,— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel ƒl. 0,50 cada regel mas ƒl. 0,07½.

De Paus en de Italiaansche-crisis.

Bij den benarden toestand in Italië — men zie het tweede artikel en de Buitenlandsche Berichten van dit nummer — is het niet te verwonderen, dat de regeeringsmannen angstig de armen om hulp uitstrekken naar den kant, vanwaar alleen hulp voor Italië dagen kan, naar het Vaticaan. Dit echter, hoezeer ook met het lot van het arme volk begaan; kan den politieken steun, welke verlangd wordt niet schenken. En toch deed men het niet lang geleden voorkomen, alsof het Vaticaan geneigd ware, de Regeering te steunen, om Italië op te heffen. De waarheid hieromtrent gaf onlangs het liberale *Journal des Débats* in een belangrijke romeinsche correspondentie, die in hoofdzaak door *Het Huisgezin* wordt teruggegeven.

Zooals men weet, zegt dit blad, gaf Pius IX na de overweldiging van Rome aan zijn katholieke onderdanen het bevel, zich niet te mengen in de regeeringszaken van het nieuwe koninkrijk, en onder de leuze *ne elleti, ne elettori*, geen kiezers en geen gekozenen, hielden zij zich buiten de politiek.

In den laatsten tijd werd er nu en dan in de bladen, die van de Italiaansche regeeringspartij min of meer afhankelijk zijn, het gerucht verspreid, dat de Paus van onderscheiden zijden werd aangezocht, de katholieken weder aan de politieke verkiezingen te doen deelnemen. De Romeinsche correspondent van het liberale *Journal des Débats* vroeg daarop aan „een hooggeplaatst geestelijke" wat hij van die geruchten denken moest en ontving daarop het volgend antwoord, dat wel waard is onder het oog onzer lezers te worden gebracht.

Onder de regeering van Leo XIII werd herhaaldelijk getracht, voor de katholieken verlof te bekomen, zich in het openbaar leven te mengen. Bij de insinuaties der diplomatie voegden zich de wenschen van sommige leden van het H. College en het eerbiedig verzoek van een zeker aantal geloovigen. Als reden gaf men aan den vrede van Italië, ja zelfs den vrede der wereld. Op sommige oogenblikken scheen de invloed, die op het Vaticaan werd uitgeoefend, ontzaglijk groot; eenige vrienden en vele vijanden der Kerk vereenigden hunne pogingen om aan Leo XIII de toestemming te ontrukken, die Pius IX altijd geweigerd had.

Niets ontmoedigde hen, noch de toespraken des Pausen, noch de encyklieken, zooals die van het vorige jaar, gericht tegen de Italiaansche vrijmetselarij; altijd meenden zij zeker te zijn van de overwinning. Toen de Paus onder de oogen van den Piëmonteeschen schildwacht zijn paleis verliet om door een andere deur naar binnen te gaan, werd die wandeling op zijn eigen terrein aangezien als een stap in een nieuwe politieke richting; en toen hij aan de katholieken van Frankrijk den raad gaf, de gevestigde regeering aan te nemen, strekten zij die raadgeving uit tot Italië en hoopten, dat de Italiaansche katholieken een soortgelijke vermaning zouden krijgen.

Sinds enkele maanden is echter die hoop vervlogen, en heeft het vragen opgehouden; want zelfs zij, die de onwrikbaarheid des Pausen om het zeerst betreurden, brengen nu hulde aan het groote doorzicht van Leo XIII.

De toestand van Italië is, volgens het zeggen van niemand minder dan Crispi, bedenkelijker dan ooit. De katholieken, gehoorzaam aan den Paus, hebben twintig jaar lang geweigerd deel te nemen aan het openbaar leven; geen enkele band vereenigt hen met de lieden, die den tegenwoordigen toestand hebben geschapen. Die toestand is niet hun werk, die is het werk van hen, die regeerden en hun stem uitbrachten. De Italiaansche monarchie gevoelde dat zij andere medehulp noodig had, dan de mannen, die haar Rome hadden overgeleverd; zij hoopte dat de Paus haar de katholieken zou aanbieden, die de rechterzijde der constitutioneele partij zouden vormen.

De politieke onthouding heeft de katholieken niet verzwakt. Zij beproefden en toonden hun kracht bij gemeenteraadsverkiezingen, zooals te Rome, waar verleden jaar al hun candidaten op één na slaagden.

Met het oog op die overwinningen en de steeds aangroeiende ellende van Italië verlangde een gedeelte der gematigde partij vurig naar de mede werking der katholieken voor de politieke verkiezingen. Zelfs Ruggiero Bonghi, de maker der waarborgenwet, zagen wij in een open brief aan den Paus de hulp inroepen van het Vaticaan om Italië op te heffen uit zijn politieke ellende. Bonghi kent den invloed van het Vaticaan over dat gedeelte des volks, dat twee en twintig jaren lang werkeloos bleef. Maar ook het Vaticaan kende de onmacht van Bonghi; het ging toch niet aan, een troon te steunen, die ondanks den Paus is opgericht en zonder diens toedoen dreigt in te storten.

De meeste Italianen stellen geen belang meer in den gang der zaken; dat bewijst het steeds klimmend getal onthoudingen. In de hoofdstad gaan vijf en zeventig kiezers op de honderd niet ter stembus, deels omdat [illegible] hun geweten daartegen in verzet komt, deels omdat zij aan den goeden uitslag wanhopen.

Sinds lang oordeelt het volk dat de zaken slecht gaan en sinds eenige maanden schijnt die het fatalistische dendbeeld te koesteren, dat de zaken slecht moeten gaan.

Een ieder, die zich sedert twee en twintig jaren met de regeering heeft verbonden om ze te sturen of te steunen, heeft het bewijs geleverd van onbekwaamheid of is onder verdenking gekomen. Hoe zal de crisis eindigen? 't Valt moeilijk te zeggen: maar de katholieken hebben, dank zij de leiding den Pausen, een staatkundig verleden zonder vlek. In den verkiezingsstrijd schitteren zij door afwezigheid, maar juist die afwezigheid vestigt op hen de aandacht. Zij vormen in Italië de reserve, zuiver van elke smet, zij zijn een verborgen kracht, waarover het Vaticaan beschikt, en die Italië van den ondergang zal behoeden.

Want Leo XIII wil het heil van Italië: hij laat geen enkele gelegenheid voorbijgaan om aan het Italiaansche volk zijn vaderlijke liefde te betuigen. Tijdens de jubilé-feesten kregen de Italiaansche pelgrims de langdurigste audiënties; in de Sint Pieter bleef hij vijf uren lang bij hen, om zich met ieder in 't bijzonder te onderhouden.

Monarchia farà da se, de monarchie moet voor zich zelf zorgen; dat is de politiek des Pausen tegenover het Quirinaal.

Langen tijd vond die politiek bestrijders, thans wordt zij bewonderd als een meesterlijke staatkunde. De katholieken wikkelen zich niet in den parlementairen strijd, zij laten de monarchie begaan.

Het volk is ontevreden; een kleine minderheid beantwoordt de oproeping van het Quirinaal en gaat nog ter stembus. Maar de Paus blijft in afwachting en de meerderheid der burgers met hem. En als God de katholieken ten tooneele roept, dan zullen zij opstaan en een nieuwen dageraad doen aanbreken voor het ongelukkig Italië.

OP SICILIË.

In de *Lega del Bene* verscheen een artikel van Signor Fazio, getiteld: *Fasci of de werkliedenbonden van Sicilië*, dat den oorsprong doet zien van al de treurige tijdingen, die in den laatsten tijd van dat schoone eiland kwamen.

Signor Fazio begint zijn artikel met erop te wijzen, dat de gebeurtenissen, die thans op Sicilië schrik veroorzaken, tot twee categorieën behooren, twee verschillende verschijnselen die, één oorzaak vinden in den betreurenswaardigen staatkundigen, economischen en moreelen toestand van Italië. Tot de eerste categorie

FEUILLETON.

MI CABEI DI ORO.

Tabata un atardi horrible i tristoe den luna di diciembre. Tabata soplá un vientoe fuerte coe carácter más i más amenazante di birá un tempéstad, i e infeliz hendenan koe a riscá sali di nan cas, tabata haljá nan mes casi imposibilitá pa luchá contra e eleméntonan desencadená.

Den un tempoe semcjante, sigur ta koe lo no por a pasá den imaginacion di ningún hende, koe un joven señorita, dotá coe sano juicio, lo por a atrevé emprendé un viaje na tal ora. Apesar di toer esai mi, Rosa Stanly, di 20 anja di edad, alta di estatura, coe wowo azul i cabei color di oro, mi tabata sintá como pasajera di primera clase, den tren di Brighton pa estación di Victoria i yen di alegría mi a doena mi amiga Marianne Cochran di conocé koe momento di partida a yegá.

Durante algún momento nos tabata sintá ta entretené otra chistosamente, ora e conductor a bin adverti nos koe tabata tempoe di despedí di otra.

Na salida di Marianne fô di tren, un joven koe ya nos a mirá pará riba perrón (stoepi) a boelá drentá liber den mi coche, e conductor a cerrá porta, tren a cogé camino imperceptiblemente i tabata acercando caba salida di estación, promer mi por a protestá contra proceder dje intruso desconocido, ó trocá di compartimento. Marianne a coerie bai pará na fin di perrón, i él a keda ta yama mi adiós, te ora nos a perdé otro fô di vista.

E ora aljí mi corazón a zak te bao di mi pía. Nnnca pa delanti, si mi tabatin di abondoná un lugar cualkier, mi no a sintí tal tristeza manera awor. Un ataque indescriptible di nervio a apoderéle di mi, un sensación di grandísima inquietud, manera jamás nanca mi a experimentá den hinter mi vida. Toer lo ke mi a tendé anteriormente contá di ladrón i asesinonan, toer a presentá awor na mi vista coe carácter di realidad, mientras mi tabata mirando den oscuridad i contemplando e casnan koe tabata boelá pasá. Porfin mi a recobra poco á poco, mi kier a ser valente i mi dici den mi mes koe no tin nada di temé. Mi a cerrá jaloesie di porta i mi a retirá mi bai den un hoeki dje coche coe tal apariencia di grandi indiferencia, según tabata posible na e momento aljí. Promer mi por a mirá mes, mi a sintí com mi intruso compañero di viaja tabata observá cada un di mi movimientonan.

El tabata sintá net mi delante den e hoeki di más aleuw. El tabatin un bon apariencia i un fisonomía basta amistosa, entre severa i dulce, un dje jonkman, manera bo ta topá coe nan na dozijn na Londres den un sala di baile i koe no ta posedé nada di extraordinario.

Mi a resolvé di convencé mi enemigoe koe su presencia no tabata causá mi ningún clase di temor. Mi a recliná pa tras contra lomba di mi asiento, mi a habri mi boeki, haciendo mi posible pa loebida koe tin algún hende cerca mí, mientras mi tabata trata di convencé mi mes di mi locura di tin miedoe di un hende di kende mi no tin nada di temé.

Mi por tabata un mei hora ó algo más ocupá coe mi lectura, tratando inutilmente di interesá den aventúranan di un heroina insensata, á punto di enamorá locamente di un mal hombre, ora un gritoe a hací mi di repente spanta boelá, koe mi sanger a paralizá den mi venanan. ¿ Podisér mi no a tendé bon ? ¡Mi imaginación mester a ganja mi!... ......¡ Atá mi a tendé e gritoe trobé; un harimentoe chikitoe, nervioso! Liger mi a drai mirá den e hoeki mi delanti. ¡ Cielo santo ! acaso lo mi por loebida e vista aljí nunca ! E jonkman tabata inclíná pa delanti ta papiá i harí den djé mes di un modi di más terrible i indescriptible; su cara tranquila, desanimá a haljá un expresión horrible. El tabata moelá un navaja riba un pida cuero gespan riba su rodilja.

Mi a keda literalmente petrificá. Maské mes mi vida tabata na peligro, lo mi no por a doená un paso pa defendé mi.

Ma ciertamente no tabatá sinó un sonjo, i no realidad. Mi a fregá mi wowonan pa kita e vista di horror. Atrobe mi a mirá den e hoeki mi delanti ¡ Ay ! ¡Triste realidad ! Atéle aljí sintá ta pasá su navaja riba e cuero, mientras él ta sigi papiá i harí. Ora mi a mirále den su cara, mi a convencé mi koe ta oen hende loco.

¡ Oh, ki un señorita miserable i desgraciada mi tabata ! ¿ Pakiko mi mester a abándoná mi cas riba un día asina ? ¿ Com mi por tabata asina ciega di entrega mi mes den poder di mi mala suerte ?

El ta continuá.

behooren de Fasci, tot de tweede de struikrooverij. Alle Italiaansche eilanden verkeeren in een treurig verwaarloosden toestand, alsof zij niet tot Italië behoorden, maar Sicilië kan als het ergste voorbeeld dienen. Op geheele streken van dat eiland zijn nog geen wegen aangelegd, wat de voornaamste reden tot bevordering van de struikrooverij is.

In den laatsten tijd werden de eerste volksbanken op Sicilië opgericht, waar tot nog toe de woeker op de schandelijkste wijze heerschte. De rijkdommen van het eiland zijn geheel in handen van groote landeigenaars of bankiers. Deze signori, overblijfselen uit den feudalen tijd, amuseeren zich te Rome, hun land overlatende aan rentmeesters, gabellotti, die de gronden weer onder beheer stellen van onder-rentmeesters, die op hun beurt het land weer verpachten aan boeren. Dezen moeten al het werk doen voor eigen rekening en drie vierden van hun winsten aan den landeigenaar afstaan. Van het hun overgebleven een vierde moeten zij dan nog minstens vier belastingen betalen. De landbouw-arbeiders verdienen in doorslag 10, hoogstens 12 sous (25 à 30 cents) per dag van 12 uur werken. Daarbij worden zij nog grootendeels betaald in brood en wijn. Zijn zij werkloos, dan leenen zij koren van den landheer, die daarover tot 25 pCt. rente per 6 maanden rekent.

Nog treuriger toestanden heerschen in de mijn-districten, waar vooral de exploitatie van de mijn-jongens, carusi, gruwelijk is.

De picconieri, de eigenlijke mijnwerkers, huren van de ouders jongens tegen een voorschot in graan tot een waarde van f 50 à f 75.

Die kinderen van 8 tot 12 jaar moeten den geheelen dag het erts naar boven sjouwen en worden dikwijls door hun bazen slecht behandeld. Voor eenigen tijd nog stierven twee dezer jongens ten gevolge van mishandeling, maar niemand dacht er over de bazen te vervolgen. Als de ellende zoo hoog is gestegen, dat ouders hun kinderen verkoopen en zelfs de moordenaars van hun kinderen niet durven aanwijzen, dan is de grens van de lijdzaamheid van het volk bereikt. Voor geheel Italië is de statistiek van de misdaden 't hoogst op Sicilië en bijna alle carusi worden om gezondheidsredenen afgekeurd voor den militairen dienst.

Het gevolg van zooveel ellende was de steeds toenemende struikrooverij, waaraan thans tal van jongelieden en menschen, die hun leven lang eerlijk hebben gewerkt, deelnemen.

En toen ontstonden ook de Fasci, oorspronkelijk opgericht door Guiseppe de Felice Giuffrida, in een strijd tegen het gemeentebestuur van Palermo.

Thans zijn er zeker 130 afdeelingen met minstens 300.000 leden, de meesten in de provincie Palermo, en allen noemen zich thans socialisten. Ieder lid betaalt ± 60 cent contributie per jaar en bij de meeste bonden bestaan ziekenfondsen enz. Ook zijn op vele plaatsen cursussen opgericht, waar de jeugd en de vrouwen in de socialistische leer worden onderricht. Vooral de vrouwen zijn een groote kracht in de Fasci geworden en onder haar zijn zeer talentvolle woordvoerdsters.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Zondag morgen ll. werd op het Protestantsche kerkhof aan de Overzijde het lijk ter aarde besteld van den Kapt. Luit. ter Zee, den WelEd.gestr. Heer A. J. KRABBE. Met ons stationschip *Alkmaar* Donderdag te voren onze haven binnengeloopen, bezweek hij reeds binnen drie dagen, aan koortsen, die hij als jong officier aan de kusten van Guinea opdeed en die hem nimmer verlaten hebben. Des ondanks heeft hij veel en met eere gevaren en stond hij bij de Marine bekend als een hoogst bekwaam, bedaard en kundig militair, die bij het corps algemeen hooggeacht werd.

Zijn spoedig afsterven heeft velen, en niet het minst de Weduwe, die hij hier achterlaat, diep getroffen.

Woensdag j. l. liep de Engelsche Schoener door den sterken stroom van den havenmond afgedreven aan de kust van Pietermaai op strand. De pogingen door het duitsche stoomschip *Bavaria* aangewend om het schip los te krijgen mislukten. Men is daarop begonnen de lading te lichten, waarmede tot nu toe wordt voortgegaan.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven: L. B. Smith, B. M. A. Correa, Chas Jutting é hijos, Penha Henriquez & Co., Isaac Baiz é hijo, L. de Windt, Maduro Jr. & Co. M. H. Penso, M. & J. Cardoze, J. L. Th. Heldewier Vignon, Manuel Delvalle, Juana D. de Castillo, Sjon Lenchi, Petronilia Laurens, Peter Hirschfeld, Antonia Viva, Pieternelle Marthen, Ana M. Senior.

BUITENLAND.

Italie.— Woensdag 10 Jan. is te Palermo een koninklijk besluit openbaar gemaakt, onderteekend door alle ministers, waarbij op Sicilië de staat van beleg wordt afgekondigd. Generaal Morra is met onbeperkte volmacht bekleed.

— De onrustwekkende toestand op Sicilië is niet meer te verhelen. Dreigend luiden de berichten. Ondanks den staat van beleg heeft de bevolking in eene menigte plaatsen zich tegen overheid en wet verzet. Volgens de *Parlamento* zijn pogingen gedaan om te Palermo de telegraafdraden stuk te snijden en de spoorwegrails op te breken. De *Tribuna* bericht dat Mazari, Castel-Perano en Arsi door de oproerlingen geplunderd zijn. Die plaatsen leveren een droevig schouwspel op door het werk der vernieling dat er aangericht is. Volgens hetzelfde blad heeft de in opstand gekomen bevolking in geld steun ontvangen van Duitsche socialisten. Generaal Morra, die als kommandant op Sicilië van eene buitengewone volmacht is voorzien, moet voornemens zijn den vervaltijd van het handelspapier met twee maanden te verlengen. Te Rome waren nu ook biljetten aan de muren geslagen met de woorden: „Geen belastingen, geen accijnzen!" De politie heeft natuurlijk de biljetten afgescheurd. Opnieuw zijn troepen onder de wapenen geroepen en wel de bersaglieri van de lichting van 1886.

— De *Corriere* ontving uit Palermo bericht van een gevecht bij Marineo (provincie Palermo) tusschen de troepen en de oproerlingen, waarbij 30 dooden en 50 gekwetsten zouden gevallen zijn.

— Gedurende de laatste dagen hebben in verschillende steden van Italië, oproerige bewegingen plaats gehad. De hoofden van die onrustwekkers verklaarden zich te willen aansluiten bij den opstand in Sicilië.

— De douane-ontvangsten waren in de maand December 7.000,000 lire minder.

— Generaal Morra heeft een besluit uitgevaardigd, waarbij drie krijgsraden op Sicilië ingesteld worden, als te Palermo, te Messina en te Caltanisetta. Bij dat besluit besluit machtigt hij de militaire kommandanten den krijgsraad bijeen te roepen, zoodra zij het noodig achten in het belang der discipline en ter onmiddellijke bestraffing wegens het verstoren der orde. De generaal herinnert hen aan de bepalingen van het militair strafwetboek, die in oorlogstrijd van toepassing zijn, zoowel bij manifestatiën en wanordelijkheden, als in anderen gevallen, die hij verder aanduidt.

— In een belangwekkend artikel der *Gazette de Lausanne* bespreekt de Italiaansche staatshuishoudkundige Vilfredo Pareto de belastingen in Italië. Het Italiaansche volk, zegt hij daarin, gaat gebukt onder zeer drukkende belastingen. Een handwerksgezin, dat 2380 fr. verdient, betaalt daarvan dikwijls meer dan 500 fr. belastingen. In de open gemeenten, waar geen octrooi is, moeten de verbruikers 10 pCt, ongeveer van hun jaarlijksch inkomen aan belastingen betalen. Daar wel octrooien zijn, is de toestand nog treurigeriger. In de kleine Siciliaansche gemeenten bakt het volk brood uit een mengel van $\frac{2}{3}$ meel en $\frac{1}{3}$ aarde. Zout is voor de armen een ongekende weelde; men ziet hunne kinderen in de keukens der meergegoeden en rijken sluipen, en dit onmisbaar voedingsmiddel met volle handen eten.

— Onder den den titel „De doodstrijd van een volk", schreef dezer dagen de Cassagnac over den toestand van Italië, dat den Paus heeft beroofd van diens staten. Het ongelukkige Italië verkeert in de grootste ellende en hét loopt op een onvermijdelijk bankroet uit. De geschiedenis leert: Qui mange du Pape en...... meurt. De lectuur der Italiaansche bladen is huiveringwekkend, alle teekenen van den doodstrijd zijn aanwezig.

Frankrijk.—De bevolking van Frankrijk, welke in de laatste jaren steeds achteruitging, — in 1890 stierven 38,446 meer dan er geboren werden — is ook in 1893 weder met 20,000 verminderd. Het getal huwelijken, dat in het begin dezer eeuw nog bijna 9 bedroeg op elke 1000 inwoners, is tot bijna 7 gedaald. Ook het getal vreemdelingen neemt elk jaar af; tusschen 1883 en 1890 is het met 50,000 of 4½ pCt. verminderd. De vijandige stemming tegenover buitenlanders heeft daarop zeker invloed gehad.

— Binnen eenige dagen zal er in de Grande Chartreuse eene aandoenlijke plechtigheid plaats hebben. Mgr. Fava, bisschop van Grenoble, zal de priesterwijding toedienen aan eenen Karthuizer, die sedert verscheidene jaren in het klooster is en reeds den ouderdom van 70 jaren bereikte. Dom Faure is de zoon van Felix Faure, eersten president van het rechtbank te Grenoble en pair van Frankrijk onder Louis Philips. Hij zelf is rekenmeester geweest bij den Staatsraad en heeft verdienstelijke werken uitgegeven. Na den dood zijner vrouw is hij in het klooster getreden; waar hij thans de studiën in de godgeleerdheid en zijn noviciaat geëindigd heeft en waar hij binnenkort zijn eerste H. Mis zal celebreeren. Hij heeft meerdere kinderen en klein kinderen. Wanneer zij hem komen bezoeken, moet hij een bijzonder verlof vragen om ze te mogen omhelzen, maar dit wordt hem nooit geweigerd.

— De toespraak, door mgr. Ferrata, pauselijk nuntius, uit naam van het corps diplomatique, op Nieuwjaarsdag tot den president der republiek gehouden, luidt naar de officieele mededeeling als volgt:

"Reeds tweemaal, Mijnheer de president, heb ik de eer gehad, u uit naam onzer respectieve souvereinen en staatshoofden gelukwenschen enn te bieden.

"Thans doet het mij te meer genoegen die wenschen te herhalen, daar de edelmoedige natie, aan welke wij die aanbieden in uwen persoon ons, de verwezenlijking daarvan reeds doet zien door die steeds toenemende welvaart, welker buitengemeene ontwikkeling onze bewondering wegdraagt.

"Die welvaart, welke een der zoo gewaardeerde weldaden des vredes is, is tevens een kostelijke waarborg voor het nieuwe jaar, waarvan wij den dageraad begroeten, en die, wij twijfelen er niet aan, voor Frankrijk en voor alle andere natiën, die de groote menschelijke familie uitmaken, een vooruitgang te meer zal aanwijzen op den weg der veroveringen, niet enkel wat betreft het stoffelijk welzijn, maar vooral het zedelijk welzijn, dat de kracht de grootheid en de veiligheid der maatschappij uitmaakt.

"Voor de volken, evenals voor de individuën, is een jaar niet dan tot dezen prijs waarlijk gelukkig en welvarend.

"Gelief dus, Mijnheer de president, met onze eerbiedige huldebetuiging onze wenschen te ontvangen, en moge de goddelijke Voorzienigheid, souverein bestuurder der gebeurtenissen der menschen, die verhooren."

Het antwoord van den heer Carnot luidde aldus:

"Ik betuig mijn dank aan het corps diplomatique en aan zijn uitstekenden woordvoerder voor de wenschen, die zij voor Frankrijks welvaart koesteren en voor de gevoelens die zij aan den president der republiek betuigen.

"Anderzijds bied ik mijne oprechte wenschen der regeeringen en natiën aan, waarvan gij hier, Mijne Heeren, de gezaghebbende vertegenwoordigers zijt, en mij verdedigende met de gedachten, zoo welsprekend uitgedrukt, begroet ik met vertrouwen den dageraad van een nieuw jaar, dat de groots menschelijke samenleving nader tot het doel moet brengen, waarnaar alle beschaafde maatschappijen streven: het zedelijk welzijn der volken en de stoffelijke verbetering van hunnen toestand.

"Gij zult met ons zijn, Mijne Heeren, voor deze edele zaak, uwe pogingen aan te wenden tot bevordering der toenadering tusschen de natiën.

"Frankrijk is daaraan getrouw en het heeft slechts zijne traditiën te bewaren, om getuigenis te geven van zijne liefde voor de orde, evenals van zijne onaitroeibare gehechtheid aan de vrijheid van zijn eerbied voor recht en wet, evenals van zijn hartstocht voor elken vreedzamen vooruitgang.

"Het jaar dat eindigt, Mijne Heeren, zullen wij blijven gedenken! Het is onze innigste wensch dat het nu beginnend jaar al onze verwachtingen van welvaart, van de weldaad des vredes en van de internationale eensgezindheid moge verwezenlijken.'

Belgie.—De *Mouvement Géographique* deeldt mede, dat den 8 Jan. een groep personen, bekend op koloniaal gebied, te Brussel is bijeengekomen, ten doel hebbende de oprichting van een Internationaal Koloniaal Instituut. Nederland is daarbij vertegenwoordigd geworden door de hh. Franssen van de Putte, oud-minister van koloniën; Van der Lith, hoogleeraar, en Pijnacker Hordijk, gewezen gouverneur-generaal van Ned. Indië. De adhesie van Frankrijk, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, Italië, Spanje, Engeland en België was verzekerd.

— Uit de Nederlandsche commissie voor de wereldtentoonstelling te Antwerpen hebben de heeren Jos. Th. J. Cuypers en C. T. J. Louis Rieber op zich genomen, zoo mogelijk, een verzameling tot stand te brengen van werken van Nederlandsche architecten, ter inzending op de aanstaande internationale tentoonstelling. Zij hebben zich gewend tot de besturen van de Maatschappij tot Bevordering der Bouwkunst en het genootschap Architectura et Amicitia, met verzoek elk een afgevaardigde te benoemen, om zich ter bereiking van het doel bij hen aan te sluiten, en eene commissie te vormen voor eene afdeeling Nederlandsche Bouwkunst. De voorzitters der bovengenoemde vereenigingen hebben op zich genomen dit streven te steunen. De bedoelde verzameling heeft ten doel een voorstelling te geven van hetgeen daar te lande in de laatste jaren op bouwkundig gebied is tot stand gekomen. De commissie stelt zich voor, inzendingen op het gebied van decoratieve schilder- en beeldhouwkunst daaronder te rangschikken.

Duitschland.—Van katholieke zijde wordt gemeld, dat de katholieke huwelijksinzegening van den protestantschen prins Otto van Schaumberg-Lippe met zijne katholieke bruid fräulein Von Köppen in de katholieke kerk te Elsen in Westfalen, eerst heeft plaats gehad, nadat aan het vicariaat voldoende waarborg was gegeven omtrent de katholieke opvoeding van kinderen uit dat huwelijk. Ter wederlegging van dat bericht wordt in de *Kölnische Zeitung* aangevoerd, dat aan protestantschen Pruisische officieren waartoe de prins behoort, op straffe van cassatie de belofte van katholieke opvoeding der kinderen is verboden.

— Dr. Hasskarl, de grondlegger van onze kina-cultuur in Ned-Indië, is in 82jarigen ouderdom te Kleef overleden. Op onderscheidene wijzen werden zijne groote verdiensten door regeering en genootschappen erkend.

— Volgend de *Münch-Neueste Nachr.* zijn de gedenkschriften van prins Bismarck te Stuttgart gedrukt en

thans geheel gereed om in het licht te verschijnen. Het blad voegt er evenwel bij: „Naar wij vernemen, wil de prins niet dat de gedenkschriften vóór zijn overlijden zullen uitgegeven worden, wat nog al begrijpelijk is." De gedenkschriften vormen 6 boekdeelen.

— Het mag een merkwaardig teeken des tijds genoemd worden, dat het conservatieve *Deutsche Wochenblatt* een artikel van den bekenden Franschen schrijver Félix Lacaze bevatte, waarin eene verzoening tusschen de beide machtige Mogendheden aanbevolen werd. Het artikel draagt den veelbeteekenden titel „Laten wij elkander leeren kennen," en beveelt de verzoening vooral aan om eene doelmatige gemeenschappelijke bestrijding der anarchie in 't leven te roepen.

— De huurkoetsiers te Berlijn hebben het werk gestaakt, omdat de gemeenteraad hun de verplichting had opgelegd, witte glimmende hoeden te dragen.

Engeland.— De Engelsche regeering heeft een zeer belangrijke beslissing genomen. Zij heeft den werktijd in de fabrieken der werkplaatsen van en onder toezicht van het ministerie van oorlog tot 8 uren per dag beperkt. De mededeeling daarvan werd door het Lagerhuis met gejuich ontvangen. De bepaling betreft 20,000 werklieden.

— Z. D. H. Edward Lagsbaw, bisschop van Nottingham, is overleden. Hij zou juist deze maand zijn 65n verjaardag gevierd hebben. Londenaar van geboorte, was hij in de Congregatie der Oratorianen getreden, waartoe ook kardinaal Manning, wien voetspoor hij drukte in de toewijding aan de sociale kwestie. Zijn aanwezigheid op het te Luik gehouden Sociaal Congres gaf daarvan mede blijk.

Zweden-Noorwegen.—Men spreekt in Noorwegen van een plan om bij een eventueele scheuring tusschen Zweden en Noorwegen, met behulp van Rusland, den Deenschen prins Waldemar tot koning van Noorwegen te maken. De Noorsche Rechterzijde zoowel als de Linkerzijde zouden gunstig voor dat plan gestemd zijn; eerstgenoemde om de monarchie te redden, laatstgenoemde om aan de gehate vereeniging met Zweden een eind te maken.

— De koningin lijdt aan een longontsteking, hare krachten zijn veel verminderd.

Zwitserland.— In het Januari nummer der *Maandelijksche-Vredes Correspondentie*, die door het vaste Vredes-bureau te Bern wordt uitgegeven, wordt onder anderen het volgende medegedeeld: De Paus heeft zich ten gunste der vredesvereenigingen verklaard en wel bij gelegenheid der oprichting eener zoodanige vereenigingen in het zuiden van Frankrijk, waarvan een geestelijke hem bericht had gegeven. In Italië is het denkbeeld van vrede zoo diep doorgedrongen, dat—gelijk in den nieuwen vredes-kalender der Lombardijsche unie Giu le armi wordt bekend gemaakt, zelfs bankiershuizen de vredes-vereenigingen met geld ondersteunen, zooals bijv. de bank van Napels en de volksbank te Milaan, die jaarlijksch eene vaste bijdrage verstrekken. In Zweden verschijnt een vredestijdschrift; het draagt den titel *Hed met Vapnen* (Weg met de wapens!). In Zwitserland geeft het vaste vredesbureau eene jaarlijksche bijdrage van 1000 fr.

Rusland.— Het katholiek blad *Dzeinick Posnanski* deelt een telegram mede uit Wilna, meldende dat de moord op de Katholieken te Krosche, ter gelegenheid van de opening eener katholieke kerk, bevolen werd door het gouvernement van Wilna zelf. Het officieel getal dooden is 50, dat der gewonden 1000. De gouverneur-generaal Otchowsky is te St. Petersburg ontboden, om aan den Czaar rekenschap te geven over dit barbaarsch feit.

— In de St. Petersburgsche bladen wordt het denkbeeld behandeld om in 1903 eene wereldtentoonstelling te doen plaats hebben te St. Petersburg, in welk jaar deze stad haar 200jarig bestaan zal vieren.

—Uit St. Petersburg wordt geseind: In russische kringen wordt veel gesproken over een besluit, genomen door den metropolitaan van St. Petersburg, waarbij voortaan in zijn diocees het gebed tegen de Franschen wordt afgeschaft, 't welk de orthodoxe kerk las gedurende den kerkdienst, sedert den inval van Napoleon, in 1812.

— Uit St. Petersburg wordt gemeld, dat een officier der Russische douanen, Ivanklakwitz genaamd, haat koesterde tegen zijne vrouw en tegen eene familie, waarmee deze omging en die hij verdacht van tegen hem samen te spannen. Schijnbaar wist hij eene verzoening te bewerken en verzocht zijne buren op een groot oogsfeest. Na den maaltijd werd er eene groote taart op de tafel geplaatst. De gastheer stond op en overgoot die met brandende punch. In de taart waren eenige dynamietkardoezen verborgen, die met een vreeselijk geweld ontploften. Niet een van al die aan tafel zaten bleef in het leven.

— In geheel Galicië en Zuid-Rusland waren de spoorwegverbindingen tengevolge van de sneeuw gestoord. Op sommige plaatsen lag de sneeuw twee meters hoog.

Amerika.—In het Casino van de wereldtentoonstelling te Chicago is brand ontstaan, die zich snel heeft uitgebreid. Het Casino, de zuilengang en de muziekzaal zijn vernield. De vlammen hebben ook het gebouw van het paleis der fraaie kunsten aangetast. Het vuur is na eenige uren gebluscht; twee brandgasten zijn gedood. De schade wordt op circa f 250,000 begroot.

— Ook 1894 begint voor de Amerikaansche republiek zeer ongunstig. Er is stilstand van zaken, de spoorwegontvangsten zijn verminderd, fabrieken staan stil en vele zijn gesloten. Door deze vermindering van den arbeid is het leger van werkloozen tot onrustbarenden omvang gestegen; een correspondent schat het op 800,000 personen en de van hen afhankelijke personen op twee millioen. Waar zooveel menschen niets hebben uit te geven, vermindert natuurlijk het werk der winkels, markten, spoorwegen. Uit een rapport van het bureau voor landverhuizing blijkt, dat sedert October meer Europeanen uit Amerika zijn teruggekeerd dan daar aangekomen. Men verwacht, dat dit ingevolge de strenge bepalingen voor landverhuizers ook gedurende de lente en den zomer het geval zal zijn.

Azie. — Aan de *Münch. Allg. Zeitung* wordt uit Tilsit omtrent de aardbeving in Perzië het volgende gemeld. Den 17n November tegen 8 uur in den avond, voelden de inwoners van Meshed krachtige schokken. Dadelijk liepen de vrouwen en kinderen, zooals daar de gewoonte is, de straat op en prevelden zij de voor die gelegenheid vastgestelde gebeden; oude lieden klommen op de daken der huizen en deden hetzelfde. Zij koesterden groote vrees voor Kachan, dat reeds voor 25 jaar door eene aardbeving geheel verwoest was en zonden een persoon af om te zien hoe de zaken daar stonden. Deze berichtte treurige voorvallen en verzocht om spoedige hulp, die zoo snel mogelijk verleend werd. De aardbeving te Kachan kwam zoo plotseling en was zoo krachtig dat de inwoners geen tijd hadden hunne woningen te verlaten. Er staat nu geen enkel huis meer onbeschadigd, de geheele stad is een woeste puinhoop, waarnaast men slechts de tenten der toegesnelde overheidspersonen en werklieden ziet. Ongeveer 11,000 inwoners zijn omgekomen en eenige duizenden zijn zwaar gewond.

China.— Voor eenige weken was de geheele bezetting van Tchinkiang in China op de been, in hare beste plunje en onder bevel van haren generaal, voor eene militaire plechtigheid. De nieuwe kanonnen zouden geprobeerd worden. Voor elk stuk vestinggeschut werden een varkenskop, een levende haan en een groote visch geplaatst. De officieren knielden en baden den geesten, die over hun geschut waken, om het getrouw te blijven in oorlogstijd, opdat het nooit zijn doelwit zou missen. Daarop werd de lont aangestoken, en varkenskop, haan en visch vlogen aan gruizels ter eere van geesten!!

— Aan de *Standardt* wordt uit Shanghai bericht, dat bandieten den keizerlijken stoet, onderweg naar het winterpaleis, aanvielen, de leden van de keizerlijke hofhouding en vele kostbaarheden medevoerend.

VERSCHEIDENHEDEN.

Den 3n December ll. steeg de luchtreiziger Fleiszig met zijn ballon in het duitsche plaatsje Radonie op. Twee tochten waren aangekondigd, en de een, elf uur 's morgens, liep prachtig van stapel. Tal van menschen waren ter bestemde plaatse, want dergelijk schouwspel was in de streek nog niet gezien.

Onder daverend gejuich van 't publiek steeg het gevaarte voor de tweede maal opwaarts. Fleiszig, die zich aan ringen vasthield, welke onder aan den ballon bevestigd waren, riep glimlachend: „Tot wederziens!" Eensklaps steeg de ballon met buitengewone snelheid. Fleiszig, die hierop niet gerekend had, trachtte, zooals men van beneden af duidelijk kon zien, tevergeefs zijn voeten in de ringen te krijgen, ten einde steun te erlangen. De razende vaart van den ballon verhinderde dit echter. De luchtschipper deed de wanhopigste pogingen om ten minste met één voet een steunpunt te vinden; ook dit was te vergeefs! Krampachtig hield de man de ijzeren ringen vast. Het publiek volgde in den beginne ademloos den strijd van den luchtreiziger in de duizelingwekkende hoogte, toen hoorde men angstgeroep, eerst op enkele punten, toen overal toenemend. Fleiszig wendde een laatste poging aan om een steunpunt te verkrijgen. Die poging mislukte!... Geroep om hulp weerklonk...... Uit duizelingwekkende hoogte, met uitgebreide armen, telkens omwentelend, viel Fleiszig naar omlaag. Die aanblik werkte als verlammend op de menigte. Men hoorde geen geluid, doodelijke stilte heerschte in het rond, en toen volgde een doffe slag. Enkele oogenblikken later droeg men een verpletterd lichaam, het lijk van den armen luchtreiziger, naar een schuur. In woesten haast ontvluchtte menigte thans de plek; slechts enkelen wierpen nog een blik op den doode. Fleiszig laat een vrouw en drie kinderen na.

EN LA LIBRERIA

—— DE ——

A. BETHENCOURT E HIJOS

se acaba de recibir lo siguiente

Gran variedad de libros en blanco.— Juegos de libretas para teneduría. — Cuadernos y libretas en blanco.—Indices de varios tamaños.— Copiador de cartas de 500 y 1000 folios.—Libretas con lápices para bolsillo.—Portafolios finos con secante, etc.—Album para estampillas. — Pístilos, hojas. etc. para flores artificiales.— Ganchos y serafines para papel. — Cajitas de papel y sobres finos y de fantasía.—Cortaplumas de diferentes clases.—Plumeros de niquel, de cautchoux y de nácar, propios para regalo. — Rosarios fi nos de nácar, marfil, etc.— Cajitas de pinturas de varios tamaños.— Plegaderas de lujo, finas y ordinarias.—Reglas de diferentes tamaños.—Juego de efectos para dibujo. — Cajitas de matemáticas. — Tiza blanca y de color para Sastres,—Centímetros.—Semi-círculos y tira-líneas. — Lápices de crayon N° 1, 2 y 3 para dibujo.— Binóculos grandes y pequeños de nácar, etc.— Pesacartas. — Eureka "Eraticator ink".—Cromos para Album.—Secante en rollos.—Tinteros de lujo, fino y automáticos.—Album de confidencias. — Mucilago en diferentes embases. -- Suelas y obleas para tacos de billar.-- Plumas de todas clases francesas, inglesas y americanas.—Agua. Polvo y Pasta para limpiar y conservar los dientes.—Naipes.— Dados. — Lotería.— Tiza de billar.—Tinteros para viage. — Lápices y pinceles de todas clases. — Pisapapeles de vidrio.—Niveles de varios tamaños.— Cachet Crampón.— Lacre.— Juegos de lapicero, plumero y plegadera finos. — Hojillas (talcos) de todos colores.— Lapiceros de color.— Papel plateado y dorado.— Tinta encarnada, violeta y negra, de escribir y de copiar.—Goma elástica para borrar.— Dorado japonés.-Escarbadientes de pluma, varios tamaños.—Brochas para copiadores de cartas.— Cepillos de dientes. — Brochas de afeitar. — Cuadernos de escritura Adler y Garnier.— Cuadernos de dibujo Adler. — Espejuelos de todas clases.— Platería Christofle.—Papel de tapicería.— Emplastos porozos legítimos de Allcock.— Papel de colores surtidos.—Papeles de hilo y algodón para cartas.— Sobres de todos tamaños.— Tarjetas y sobres de luto.— Papel y sobres de luto para cartas y esquela.— Tela de varios colores para encuadernar (gran variedad) Papel de factura.— Papel jaspeado para encuadernar.—Tarjetas de fotografía.— etc., etc. etc.

PAPEL

— DE —

TAPICERÍA

Riquísimo y variado surtido ha llegado á la Librería de
A. BETHENCOURT É HIJOS.

¡TINTAS TINTAS!

A más de las conocidas tintas de STAFFORD, se ha recibido un surtido de otras fábricas.

También han llegado *tinteros* de caprichosas formas.
A. BETHENCOURT É HIJOS

ACABAN DE LLEGAR

á la Librería de

A. BETHENCOURT É HIJOS.

LIBROS EN BLANCO

GRAN VARIEDAD

— DE —

FORMAS Y TAMAÑOS

Copiadores de carta, índices, libretas, etc., etc.

CUERDAS

— DE —

Violín, Guitarra y Violoncello

Nuevo repuesto acaba de llegar á la Librería de
A. BETHENCOURT É HIJOS.

EL CATARRO

DE ESTA ÉPOCA SE CURA
CON LOS CIGARRILLOS
— DE —
CUBEBA PREPARADA
— DE —
Marshall

Remedio pronto y seguro para la curación del Catarro, asma, mal aliento y toda clase de afecciones de la garganta.

La cajita vale fl. 0,63 casa de
A. BETHENCOURT É HIJOS.

27.000 TARJETAS

LOS HECHOS HABLAN

Veintisiete mil tarjetas impresas expendió la "Tipografía Bethencourt" durante el mes de Diciembre.

Es notorio el buen gusto del Director, que no deja salir de la casa ningún trabajo que no esté estrictamente conforme con las reglas del arte.

La nitidez en los trabajos y la elegancia y variedad de los tipos son los elementos que han contribuido al favor que dispensa el público á esta Tipografía.

Especialidad en tarjetas de matrimonio, Menú, invitaciones, etc., etc., etc.

¿Quiere Usted comprar un WEBSTER barato? Ocúrra á la Librería de A. Bethencourt é hijos y obtendrá un ejemplar de la última edición completa, ilustrado y encuadernado convenientemente, por. . .

. . . .

adivinen por cuanto. . . . por fl. 10!!—Es una verdadera ganga.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelph^a	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	4	Jan.	13	Jan.	23	Feb.	3	Feb.	13	Feb.	24
Komt aan te CURAÇAO	,,	10	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart	2
Vertrekt van ,, ...	,,	11	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	12	,,	21	,,	31	,,	11	,,	21	,,	4
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	22	Feb.	1	,,	12	,,	22	,,	5
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	23	,,	2	,,	13	,,	23	,,	6
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16	,,	26	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO		18	,,	27	,,	7	,,	17		27	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	27	,,	7	,,	17	,,	27	,,	10
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	28	,,	8	,,	18	,,	28	,,	11
Vertrekt van ,, ...	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart	1	,,	12
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	2	,,	13
Komt aan te NEW-YORK...	,,	26	Feb.	5	,,	16	,,	26	,,	8	,,	19

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	11	Jan.	20	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20
Komt aan te MARACAIBO......		12		21		31		11		21
Vertrekt van "		17		26	Feb.	6		16		26
Komt aan te CURAÇAO........		18		27		7		17		27

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Paul F. G CURIEL biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansc

Curaçao, 13 Juni 1893.